

מידעון קיבוץ נחשון

העיתון הנפוץ ביותר בנחשון ובנותיה

מספר 124 * 9 ביוני 2026

כול כאלב בי-ג'י "יום הכלב"

izik.niv@gmail.com

מהנעשה

בקיבוץנו

נעמה ברזילי 1931-2026

נעמה נולדה בשנת 1931 בתל-אביב לבתיה ואורי שעלו לארץ מווינה בתחילת שנות ה-20, והיא בת יחידה להוריה. כבר בימיה בבית-הספר-היסודי הצטרפה לתנועת "השומר הצעיר", ובגיל 16 עזבה את בית הוריה להכשרה בקיבוץ אילון עם גדוד "הסלע", שאליו הצטרפו חברי התנועה מתל-אביב, פתח-תקוה, ראשון-לציון והקריות. שם עבדה במטבח ובמכבסה.

לפני שמלאו לה 18, עלתה לקרקע ל"משלט 200" יחד עם כ-60 חברים מתנועת "השומר הצעיר" מגרעין "גבולות", כדי להקים את קיבוץ נחשון. ביום העלייה לקרקע, הניפה נעמה את דגל הקיבוץ.

לאחר זמן לא רב נישאה לבן הגרעין בנץ סלור ונולדו שני ילדיהם: אייל מקבוצת "סלע" – קבוצת הילדים הראשונה בנחשון; ולאחר ארבע שנים, במהלך מבצע-קדש נולדה עינת מקבוצת הילדים השנייה "אורן".

נעמה נשלחה ללמוד בסמינר-לגננות כהכשרה לקראת הקמת הקיבוץ. לאחר סיום הכשרתה, שימשה כגננת בכפר-אוריה לילדי עולים בראשית שנות המדינה.

לימים, דרכיהם של נעמה ובנץ נפרדו, ובשנת 1968 התחתנה עם אריה ברזילי, שהגיע שלוש שנים קודם לכן עם חמשת ילדיו לקיבוץ. יחד הרחיבו את משפחתם, גידלו את ילדיהם כמשפחה אחת גדולה, ואף בנו קן חם ופתוח לילדים מאומצים, בני גרעינים ואחרים. וברוב ימיהם המשותפים, נהנו מטיולים רבים בעולם, ובעיקר ברחבי אירופה.

נעמה מזוהה בראש ובראשונה עם תחום החינוך בקיבוץ נחשון. היא תוארה כגננת נהדרת שידעה לקרוא נפש כל ילד, וכמחנכת בלתי נשכחת. היא נהגה לחבר שירים לקבוצות הילדים בהן עבדה – "לימון", "רימון" ו"אפרסמון" – ודאגה ששם הקבוצה

יתחרז עם נחשון. בהמשך היא אף ניהלה את תחום החינוך-הרך והכשירה עמרות חינוך. לאחר שנות חינוך רבות ומפוארות עברה לעבוד בספריית-הילדים לצד לאה והעמידה דורות של קוראים אורייניים, אוהבי ספר. שם עבדה עד לא מזמן.

נעמה הייתה ידועה כמי שמחיקה קלאסית, ובפרט מוצרט, הייתה חלק מרכזי בחייה. היא ניגנה בפסנתר, אקורדיון וחליל, והנעימה בנגינתה חגים ואירועים בקיבוץ. היא אף שרה במקהלה בכפר-מנחם. לאורך השנים היה לנעמה ואריה מנוי לתזמורת-הפילהרמונית והיא המשיכה ללכת לקונצרטים, ואף ניגנה בביתה עד לפני מספר שנים לא רב, דבר אשר גרם לה אושר.

במשך השנים נעמה הייתה מעורבת בעשייה ציבורית בקיבוץ, והייתה פעילה גם במוסדותיו. היא הייתה חברת מזכירות בתקופות שונות, נמנתה עם יחמי הרעיון להקמת אתר הנצחה חיכרון למקימי נחשון, הייתה חברה בוועדת חינוך ועוד.

נעמה יקרה, הייתה חלוצה וממייסדות הקיבוץ, מדמויות-המפתח בעיצוב אופיו החינוכי והתרבותי של קיבוץ נחשון לאורך עשרות שנים. שילבת מחיקה, שירה וספרות בחיי הקהילה, ומורשתך קשורה במיוחד לערכי החלוציות, החינוך, התרבות ואהבת המקום.

נעמה נפרדה מאתנו והיא בת 95. היא הותירה אחריה 7 ילדים, 14 נכדים ו-11 נינים, ועוד ילדים רבים שעברו תחת ידיה. יהי זכרה ברוך.

(כתבה וקראה: יפעת שפטס)

וחג שבועות תעשה לך...

ורד פרידמן ויואב בארי, בשם ההורים, מברכים את בני י"ב – "שבעת המופלאים" מקבוצת גלקסיה – נועה, מאיה, אוריה, רותם, יוגב, תומר ועמית - במסיבת חג-השבועות

ילדים יקרים.

יואב: היום, כשאתם מסיימים י"ב, אנחנו ההורים מסתכלים עליכם ולא מאמינים. עבור חלקנו, אתם הילדים הבכורים – אלו שהפכו אותנו להורים לפני כשמונה- עשרה שנה, ופתאום אתם כבר אנשים מבוגרים, רגע לפני היציאה לעולם האמיתי.

ורד: כשעליכם לכיתה א', בחרתם לקבוצה את השם 'גלקסיה'. עם השנים, ככל שגדלתם, הבנו שהשם הזה לא נבחר סתם. אולי אתם לא הקבוצה הכי צפופה ומגובשת שהייתה כאן, אבל ממש כמו בגלקסיה האמיתית – כל אחד ואחת מכם הוא כוכב נוצץ בפני עצמו, עולם ומלואו שמרחף במסלול הייחודי שלו, מביא איתו עוצמה, רגישות ויופי.

יואב: שנות הנעורים שלכם לא היו סטנדרטיות. זה התחיל בכיתה ז' – מעבר לא פשוט לבית-ספר חדש ולא מוכר בצפית, ובדיוק אז נחתה עלינו הקורונה, הבידודים וה"זומים". ומאז? רצף בלתי נגמר של אקשן ואתגרים: מהפכה משפטית שטלטלה את המדינה, ואחר כך המלחמה הקשה שעדיין נמשכת. עברתם את גיל ההתבגרות בתוך סערה ישראלית, ובכל זאת צמחתם, התבגרתם ובניתם חוסן.

ורד: עכשיו אתם יוצאים לדרך חדשה – חלק לשנת-שירות וחלק ישר לצבא. אתם יוצאים לעולם מורכב מאי פעם. עולם של בינה מלאכותית שמשנה את כל החוקים ולא ברור מה יהיה בו תפקידו של האדם, ועולם שבו המלחמה עדיין כאן, ואתם תקחו בה חלק כחיילים וכאנשים צעירים. זה מפחיד, זה מרגש, זה דורש מכם המון

יואב: אומרים שהאדם אינו אלא תבנית נוף מולדתו. קיבוץ נחשון הוא הנוף שלכם. כאן גדלתם, זו הקהילה שלכם וזה הבסיס שלכם. אנחנו מקווים ומאמינים שחלק מהיופי, מהערכים ומהביחד שיש בנחשון יילך איתכם לכל ההרפתקאות שמחכות לכם בדרך.

ורד: תזכרו תמיד – לא משנה כמה רחוק תרחפו בגלקסיה, נחשון היא הבית שלכם, והדלת כאן תמיד – תמיד - פתוחה בשבילכם.

ורד ויואב: נועה, מאיה, אוריה, רותם, יוגב, תומר ועמית – אנחנו גאים בכם כל-כך ואוהבים אתכם.

הפלישה ל"מופקר-4" / מוטקה

שדה החמניות הנמצא ב"מופקר 4" (השם "מופקר" נבע ממקומו בשטח-ההפקר), מצפון לחורשת-האלות, הפך לאתר עליה לרגל מכל קצווי הארץ.

מכוניות פרטיות, רכבי-שטח, אוטובוסים ואפילו אוטו גלידה הגיעו לפאתי השטח. עם שחר, במהלך היום ובערבו של היום. הורים עם ילדים, צלמים, סקרנים, חילונים ודתיים (לא בשבת), פלשו לשבילים העוטפים את החלקה שהפכה למוקד משיכה להמוני בית ישראל.

שנים רבות מגדלים בנחשון חמניות, אבל אינני זוכר מתקפת מבקרים גדולה כזאת בכל אותן שנים. העובדה שכל אחד הופך צלם שמעלה תמונות ברשתות-חברתיות, מפיצה את שמעו וסגולותיו בכל המרחב הסובב, ואף יותר. זאת ועוד, העובדה שמיקומו של השדה במרכז הארץ נגיש לכל כיווני הרוח מאפשרת הגעה מהירה וקלה. אוטובוסים ומיניבוסים עם תיירים מגיעים אל שטח החמניות ומצטלמים מתחת וליד החמניות ומשגרים את התמונות לכל רחבי העולם.

השילוב של פריחה צהובה מרהיבה שנמצאת בשיאה בתוך נופי עמק איילון, יחד עם הנגישות המצוינת של השדה הפכו אותו ממש למגנט עבור כל בית ישראל.

הכדורים הפורחים. אין זו הפעם הראשונה ששדה זה זוכה בתהילת עולם. בשנת 1994 נערך שם אירוע המוני ומרהיב שהגיעו אליו כדורים פורחים מכל רחבי העולם. זכור לי במיוחד הכדור שצורתו הייתה בדמות פלאפון מהסוג הראשוני, שרק עסקים ובעלי ממון זכו לרכוש אותו.

בשנת 94 הכביש בין צומת נחשון לצומת לטרון עבר בסמוך לקיבוץ ולחורשת האלות, וכתוצאה מכך החזקה למקום משטרת ישראל כדי לחלוץ את הרכבים מהפקק שנוצר במקום.

האירוע הבינלאומי התקיים בחודש אוקטובר במהלך חול-המועד-סוכות. הבחירה לא הייתה מקרית - עונת הסתיו בעמק איילון מאופיינת לרוב בבקרים עם רוחות יציבות וחלשות יחסית שהן התנאי ההכרחי והבטוח להמראה ולניווט של כדורים פורחים. למרות זאת כדורים רבים נסחפו עם הרוח והוחזרו לשטח בזכות קבוצות מתנדבים מנחשון. אין ספק שהיית זאת חוויה יוצאת דופן לכול מי שהגיע למקום.

סוף דבר. "מופקר-4" היה חלק מהשטח שממזרח לקיבוץ, ועד שנת 1967 נחשב לשטח-הפקר - רצועת אדמה שהפרידה בין מדינת ישראל למדינת ירדן. בכניסה לקיבוץ היה שלט "עצור גבול לפניך". במשך השנים נוצר סיפוח זוחל של חקלאי נחשון מצד אחד, וחקלאים ירדנים מהצד השני.

רציתי רק להגיד תודה! / אלכסנדרה

הייתי אחת מבין האנשים הרבים שבאו השבוע (מירושלים) לבקר את החמניות בשדה שלכם, ורציתי פשוט להגיד תודה. אני מבינה שאתם מגדלים את החמניות לצורכי העסק שלכם, אבל אני עדיין אסירת תודה על היופי שהוספתם לעולם.

ואני גם אסירת תודה על הנדיבות שלכם בכך שאיפשרתם לציבור לבוא וליהנות מהיופי הזה. זוהי קרקע פרטית, ואני לא מתייחסת כמובן מאליו לעובדה שאתם איפשרתם לציבור לבוא ליהנות ולצלם (לא שמישהו ביקש רשות. אבל יכולתם לחסום את השבילים אם רציתם).

באתי עם ילדיי וכולם שראינו היו זהירים ומכבדים מאוד - נצמדו לשולי השדות ולא נגעו בפרחים. אני מקווה שזו הייתה החוויה שלכם באופן כללי. רציתי פשוט להביע את הכרת תודתי. אין כמו חמניות כדי לגרום לאנשים להרגיש שמחים וחיוביים - זה משהו שכולנו צריכים ברגע זה.

אנא העבירו הודעה זאת לחקלאי/ים האחראי/ים על השדה.

קיבוץ נחשון משתתף בצערם הכבד של **כלילה רוקח** ומשפחתה - עם פטירתו של האח **עופר פלג** ז"ל. שלא תדעו עוד צער ויגון.

יש לי יום-יום "יום" / מוטקה

**עידית חכמי סיימה לא מכבר את עבודתה במשרד-ממשלתי -
זה שהבטיח ומפמפם לנו "משילות ומיגור הפשע בארצנו" -
ובזמנה הפנוי עשתה השתלמות בעריכה באתר-ויקיפדיה.**

אתר זה הוא אנציקלופדיה-מקוונת, חופשית ושיתופית, המנוהלת ומתוחזקת על-ידי מתנדבים מכל רחבי העולם, התוכן **בוויקיפדיה** נגיש לכולם בחינם - ללא תשלום וללא פרסומות. אתר-ויקיפדיה מופעל על-ידי קרן-ויקיפדיה, שהוא ארגון ללא כוונת רווח, המממן את פעילותו בעיקר באמצעות תרומות מהציבור .

עידית אימצה את הערך "קיבוץ נחשון" במטרה להוסיף ולעדכן מידע על הקיבוץ. הכנסת החומר מחייבת ציון מקור למידע המובא. הערך קיבוץ נחשון נוצר ע"י **יונתן דוד** ב-26 באוגוסט 2005. כינויה במערכת **idit123**. היא נכנסה לאתר הספרייה-הלאומית ועברה על כל הפריטים שבהם מופיע הביטוי "קיבוץ נחשון". בין השאר, מצאה כתבה המספרת על **יום הכלב בנחשון**. מובן שדבר ראשון שאלה את יואב סלומון בן זוגה, וכשהוא לא ידע - פירסמה את הכתבה בווטסאפ "קצר ולעניין" של הקיבוץ, כדי לפתור את התעלומה.

ב-8 בספטמבר 1975 נכתב בכותרת עיתון **על-המשמר**: "גרומיקו לביקור בלתי צפוי בסוריה, לוב ואלג'יריה" - ובתחתית עמוד 3 הופיעה הכתבה שכותרתה "יום הכלב". ובה מסופר שבעקבות "יום החברה" ו"יום החבר" הוחלט בנחשון לערוך גם את "יום הכלב" - זאת במסגרת אירועי 25 שנה לקיבוץ. נשאלת השאלה: האם אירוע כזה אכן אירע, משום **שבעל-המשמר** כתבו - בדרך כלל - רק דברי אמת...

בחיפוש בארכיון-נחשון נמצא הקטע שפורסם **בעל-המשמר** אך ללא התייחסות לאמיתות האירוע. **לזר**, שעבד **בעל-המשמר** והיה פליטונאי מעולה, לא זכר את האירוע ולא את כתיבת הקטע. כבעל כלב בשנים ההן, איני זוכר אירוע כזה מה גם שכלבי לא היה מסוג הכלבים שהיה נהנה מנסיעה לבילוי בתל-אביב, והיה מעדיף השתובבות על הדשא בנחשון. יתכן והיה זה **אבי (קומפל) שפנצר ז"ל**, שנהג לנצל את הזמן לכתיבת פליטונים משעשעים כשישב כשומר-לילה בבית-תינוקות.

גילה אלעד מנהלת ארכיון-נחשון לא התעצלה ובדקה סימוכין לאותה כתבה בפריט 3289 אבל לא נמצא כל מידע על שם הכותב ואמיתות הכתוב. בפריט נכתב שהנושא הוא "תרבות" והמקור הוא "עיתונות". באותה הזדמנות מצאה פריט ובו צילום של "יום החברה" בנחשון. ב-9 במאי 1982, לפני מלחמת-לבנון-הראשונה, חגגו חברות נחשון יום כיף בתל-אביב, שכלל תצוגת אופנה וארוחת-ערב חגיגית. בתמונה **בעל-המשמר** נראות: אלישבע (אשת הרופא), רותי לב ז"ל, רינה בן-הלל,

אריאלה (אשתו של רוברט), מרים קלפנר ז"ל, ברוריה דווידיאן ועוד, כשהן צופות בדוגמניות מאחד מבתי-האופנה הנחשבים.

משפחת נחשון מתרחבת

שפע ברכות **לנינה** (שוורץ) **ואיתמר בר-תור** וילדיהם **אנה ונועם** - עם המעבר למגורי-קבע - והצטרפותם כחברים מן המניין בקיבוץ נחשון. מאחלים לכם קליטה רכה ונעימה, בית מלא אושר ושמחה!!

פרלמנט של בוקר: יותר מכוס קפה / מוטקה

זה כל הסיפור: לא מה שאומרים, אלא עם מי יושבים

יש מקומות שלא מופיעים בשום מפה, אבל כל מי ששייך אליהם יודע בדיוק איפה הם נמצאים. כזה הוא ה"פרלמנט" – אותו מפגש-בוקר יומי, פשוט לכאורה, אבל עמוק ומשמעותי הרבה יותר ממה שנדמה.

כבר שנים שהם נפגשים שם. בלי הזמנות, בלי לוח-זמנים רשמי, ובלי סדר-יום כתוב. הכול מתחיל מכוס קפה – ונמשך לשיחות על החיים עצמם. "כמה שנים אנחנו כבר פה?" שואל אחד. והתשובה, כמו תמיד, לא באמת נמדדת במספר. "המון שנים", עונים, בחצי חיוך.

סגרה שהיא עוגן עבור קיש, הפרלמנט הוא חלק בלתי נפרד מהיום: מקום שבו פותחים את הבוקר יחד. מדברים על אתמול, על היום, על מה שעוד יבוא. זה מקום של חברות, הוא אומר, של שיתוף, גם אם לפעמים כל אחד קצת בעולם שלו. ואכן, לא תמיד כולם מקשיבים. לפעמים השיחות חופפות, לפעמים הדעות מתנגשות. אבל דווקא בתוך הבלגן הזה – נוצרת תחושת שייכות אמיתית.

בין לחישה לצעקה פוגל מגיע בשביל להיות בעניינים, לשמוע, להתעדכן, לקחת חלק – גם אם לא תמיד להגיב. יש דברים שמרגיזים, יש דברים שמעניינים, הוא אומר בשקט. אולי קצת יותר מדי בשקט. דבר חזק! קוראים לו מהצד. כל הזמן אמרו לי שאני צועק, הוא מחייך, אז התחלתי ללחוש.. הצחוק מתגלגל סביב השולחן. כי גם השתיקות – הן חלק מהשיחה.

לא תחליף – אבל כן משהו חשוב בין בדיחה להערה, עולה גם מחשבה עמוקה יותר: האם הפרלמנט הוא סוג של תחליף למסגרת אחרת? זה לא "בית גיל הזהב", ממחר אחד להבהיר. אבל זו נחמה, וכנראה שזאת ההגדרה המדוייקת ביותר. לא מסגרת רשמית, לא פעילות מאורגנת – אבל כן מקום שממלא צורך אנושי בסיסי: להיות יחד.

למה בעצם מגיעים? מוטקה, שבדרך-כלל רק שואל שאלות, מסכם בפשטות: התאספה פה קבוצה של אנשים שאין להם יותר מדי מה לעשות בבוקר.. המשפט נאמר בצחוק – אבל יש בו גם אמת. כי לפעמים, כל מה שצריך זה סיבה קטנה לצאת מהבית. ואם כבר יוצאים – אז למה לא למקום שבו יש קפה, יש עוגות, לפעמים גם יין, ובעיקר – יש אנשים.

הרבה מעבר להרגל הפרלמנט הוא לא רק הרגל, לא רק שגרה. הוא מרחב קטן של חיים – של זיכרונות, של דעות, של צחוק ושל זמן משותף. ובסוף, אולי זה כל הסיפור: לא מה שאומרים – אלא עם מי יושבים.

פרוטוקול שיחת-קיבוץ מספר 5 ב-1 ביוני

יו"ר השיחה: שי כהן; מזכיר השיחה: חן נאמן; משתתפים: בשיחה 60 חברים.
מחמנים: ד"ר יוסי ענבר מומחה סביבה, ערן שמרלינג מנכ"ל "אלקטרה סביבה",
עו"ד מוסי גולדברג, שרון אחדות דובר "אלקטרה".

פרויקט דלילה: התנגדויות תושבים מהסביבה וצעדי הקיבוץ בנושא

שי פתח והציג את המשתתפים שהזמנו. מטרת השיחה: לתת לחברי הקיבוץ מידע מסודר כדי לשקף תמונה עובדתית על הפרויקט ולתת תשובות לחברים.

ערן הציג את הפרויקט, חשיבותו הסביבתית והתהלכים שקודמו, וענה לשאלות. ד"ר יוסי ענבר, בעבר מנכ"ל המשרד-להגנת-הסביבה, הציג מצגת מפורטת אודות המיתקן המתוכנן – שהוא מיתקן ללא ריחות וללא מפגעים לסביבה (יש מיתקנים כאלה במרכזי ערים באירופה ללא מפגעים). ערן ענה לשאלות נוספות בקשר להקלות שהתבקשו בתוכנית שהוגשה.

הוסבר כי בגין הקלה בהגדרת כמות זכויות-הבנייה, מדובר בתיקון טעות, שכן בטעות נרשם 3% ובמקום אחר בתקנון התוכנית, הותרה בנייה בתכסית גדולה בהרבה. בנוסף הוסבר ששטחי הבנייה יאפשרו את בניית המיתקן בתוך מבנה סגור ומוגן ללא מטרדים. בנושא הגובה, המיתקן לא יראה מרחוק, ורק חלק קטן "צריח" מעל מיתקן הכנסת אוויר, שיאפשר פעילות פילטר ביולוגי וכניסת אוויר נקי, אך הקלה זו מיועדת לשיפור נוסף באיכות המיתקן. בנוסף הודגש שמשאיות שמובילות לאתר אחר ליד שדות מיכה, יפסיקו לנסוע כאשר דלילה יפתח, ולכן התנועה היא חלופית ולא כרוכה בתוספת משמעותית.

יורם עדכן על ניסיון של ישובים גובלים לקבל הצעת שותפות לטובת תמיכה בפרויקט. נשאלו שאלות נוספות ושי מסר תשובות. המסר: לחץ פסול על גבם של ילדים לא יכול לגרום לתהליך חיובי או להידברות אמיתית מול המתנגדים, ולא נאפשר ללחוץ על נחשון באופן זה. ועדות-התכנון אמונות על התנאים ושם ההתנגדויות באות באופן ענייני. הלחץ באמצעות ילדי נחשון בצפית אינו מקובל ונחשון יפעל באמצעים שעומדים לרשותו בעניין זה.

"...המפעל הזה אכן אינו מסריח!"

עיקרי הדברים משיחת-הקיבוץ בנושא פרויקט-דלילה

הרקע והמטרה של המפגש

שי פתח והסביר כי מטרת הפגישה היא להציג לחברי הקיבוץ את פרויקט-דלילה, את הליך התכנון והעמידה בתקנים. צויין כי למרות שהפרויקט עומד בכל הדרישות,

הוא מתמודד פעם שנייה או שלישית עם מחאה מצד תושבי הסביבה - כאשר כל הטיעונים וההתנגדויות נדחו פעם אחר פעם בוועדות שבחנו אותם. לשיחה הצטרפו ערן, מנכ"ל "אלקטרה סביבה" (זהו ביקורו השלישי בנחשון כדי לענות לשאלות), וד"ר יוסי ענבר, יועץ-סביבתי, לשעבר מנכ"ל המשרד-להגנת-הסביבה.

משבר הפסולת הלאומי בישראל

ערן הציג משבר עמוק בטיפול בפסולת-עירונית בישראל: כל תושב מייצר כ-30% יותר פסולת מתושב מקביל באירופה, וקצב הגידול השנתי עומד על כ-2.6%. למעלה מ-80% מהפסולת בארץ מוטמנת באדמה (בעיקר במטמנה בדרום שאליה מגיעות משאיות מכל הארץ). המדינה צורכת כ-300 דונם בשנה לטובת תוספת הטמנה, דבר שאינו בר-קיימא במדינה דלת קרקע. הפסולת והטמנתה אחראיות ל-78% מפליטות הגזים המסרטנים. הממשלה והמשרד-להגנת-הסביבה הציבו יעדים מרחיקי-לכת לשנת 2030, לפיהם כל מחוז יטפל בפסולת שלו - ללא הטמנה - באמצעות הקמת מתקנים מתקדמים.

חזון הפרויקט והשותפות עם "אלקטרה"

חברת "אלקטרה" החליטה להיכנס לתחום כדי לספק למדינה פתרונות מתקדמים, ולאחר בדיקות מקיפות חברה לפרויקט "דלילה" מתוך תפיסה של מתן שירות לקהילה ולאזור השפלה. החזון של הפרויקט הוא הקמת "פארק מיחזור עם אפס הטמנה" - בדומה למיתקנים מתקדמים הקיימים במרכזי הערים באירופה. מדובר בתוכנית מאושרת מבחינה חוקית.

עד שנת 2013 פעל במקום אתר פתוח לטיפול בפסולת. הפרויקט הנוכחי מבוסס על תשתיות ומבנים סגורים לחלוטין. הטכנולוגיה, התוכנית והשלבים של הפרויקט מקודמים בשלושה שלבים. בשלב ראשון מתוכננים 2 מיתקנים המותרים במסגרת התוכנית המאושרת, בעלות השקעה עתירת הון :

א. מיתקן מיון רובוטי-ממוכן (בעלות של מעל 100 מיליון ש"ח), שמפריד הפסולת המגיעה במשאיות - לחומרים יבשים בעלי ערך (בקבוקים ופולסטיק) שיועברו למפעלי תעשייה לשימוש חוזר, לבין שאריות-מזון וחומר-אורגני. מיתקנים דומים פועלים ומוקמים בארץ (למשל בעפולה, חיריה, וליד שכונת האלף בראשון לציון);

ב. מפעל קומפוסטציה (בעלות של מעל 200 מיליון ש"ח): מיתקן אליו יגיעו החומר-האורגני ושאריות-המזון לצורך תהליך קומפוסטציה. בעתיד השאיפה היא לאשר תוכנית נוספת להפקת אנרגיה משאריות המיון והפקת גז מתאן.

היבטים-סביבתיים ומיקום

הפרויקט מתוכנן לקום על קרקע בשטח 137 דונם, ובמרחק 2.5 עד 3 קילומטרים מכל יישוב (מרחק גדול משמעותית ממיתקנים דומים בארץ שהם לעיתים במרחק של פחות מקילומטר). האתר אינו נראה מהסביבה. כל תהליך הטיפול בפסולת יתבצע במבנים סגורים לחלוטין, עם מערכות מתקדמות לטיפול באוויר, ולכן לא צפויים מפגעי-ריח.

ערן ציין כי נציגי הוועדה, והמתנגדים לפרויקט, החמנו לסיור במפעל-מיתקן דומה – אולם מרבית המתנגדים לא הגיעו, ואילו המתנגד הבודד שהגיע, הודה בפני חברו: "המפעל אכן אינו מסריח"...

ולפעמים, המלחמה נגמרת...

מוסף אין-סופי על-טבעי\$בל-ישוער\$אל-אנושי

אלי, אלי, שלא ייגמר.. מיסטר אלי דלל, התקפל ונבהל, השתפן וצלל, ובצעד אומלל, התקרנף וקולקל, ונמוג בחלל, הוא נלחץ וטופל, מכבש פה הופעל, והאומץ דולדל, יש אומרים כי סבל, מתסמונת "פל-קל", הקחאק הנגזל, שצנח לו זלזל, ששובט ושוכפל, וכבודו גם נשלל, התכווץ ונגמל, קצת חש-בז ושלל, בלי יוצא מן הכלל, לאחר שהוסלל, ייתכן שהופלל(?), והפך לנבל, והאגו סופסל, בלי כבוד שחולל, מצורע מטורלל, מסואב ושפל, ולנצח נפסל, גם מ'בייס' משוכלל, ועתה 'יתוגמל', עם נחושת-קלל, עם פסלון בנמל, ואולי קרנבל, בנוצות יגולגל, בחוצות הוא יובל, מתועב מקולל, מ.... קולוסל, על דבשת-גמל, ונחגוג פסטיבל,

השכונה כולה רועשת, המומה וגם נרגשת, גברת אטבריאן פורשת, לבחירות היא לא ניגשת, 'אמיתית' ולא מונפשת, חזקה ולא מותשת, לא תגידו מיובשת, ומיד שמועה נלחשת, מסעירה את כל ה"רשת", שנחפזת מפשפשת, הסברים היא מבקשת, וגם הוכחות דורשת, לא מרפה ולא חוששת, ודליתי מתעקשת, היא עוד פה לא מתייבשת, ממשיכה ולא מוחלשת, מתגנדרת מתלבשת, עוד תראוה מתחדשת, לא צריך למצוא יורשת, חכמה או מטופשת, ה"קונספציה" מתגבשת, הזויה ומקושקשת, ואולי קצת מעופשת, בתקשורת מבוקשת, צרור של לייקים מקוששת, המונית אך מגובשת, היא עדיין מתגוששת, מתחזקת מתאוששת, לעולם לא מתבוששת, לא תגידו היא סתם ששת,

ברוך הבא למשפחה-הלוחמת ב"כיבוי" כתבי-אישום: צחי ברוורמן מצטרף אחר(חוסר)כבוד אל ביבי, מיקי, ביטן, מירי, אוריך, פלדשטיין, גולן, גוטליב, בן-גביר, סוכות, איינהורן, רחנפלד, שלי – רשימה בלתי סופית...

מי אני ומה שמי? על עצמי תמיד חושב, ועם אבותי שוכב, גם את אוריך מחבב, ואת דרעי קצת גונב, רק סקרים אני חוטב, ת'היסטוריה מעצב, את כולנו מזרזב, קונספירציות מגבב, את ארצנו מחרב, את חיינו מערבב, את הכנסת מסובב, את החוק פה מתעב, את הרעל מדובב, בביקורת מנגב, על ה'בייס' תמיד עוגב, משסה ומתלהב, רק על 'פייקים' כאן רוכב, לאמת לא מתקרר, ול"וועדות" אורב, על הגב מטען סוחב, גם כבד וגם צורב, ליקוקים מאוד אוהב, תוכעס-לייקר מלבב, מכסתח מתגנב, אל תקשיבו לכותב, כי אני אכן דואב,

אין בכלל פה שום **ספק**, ביבי פג **ומתפרק**, ל"הדסה" הוא **חומק**, עם רופאיו ודאי **צוחק**, הלצות בלי סוף **דופק**, מתאפר **ומסתרק**, רק מעזה **מתרחק**, את איראן כבר לא **מוחק**, בזוטי-זוטות **עוסק**, בקונספציות הוא **דבק**, ה"אקווריום" **מתפרק**, הוא חחר **ומצטדק**, על ה"אריות" **צועק**, את ה"בייס" הוא **מחבק**, פה ושם דוחף **מרפק**, ועם דונלד **מסתחבק**, מתחבר **ומתנתק**, לא רגוע **וצועק**, הנחיות רבות **יורק**, גם סוקר וגם **בודק**, איך את לבנון **מוחק**, ובבית הוא **שותק**, ואת תסכוליו **פורק**, לשמונים מיד **נושק**, אך עדיין הוא **חושק**, על "מסורת" **מתרפק**

הראשון בדיבור הנחיתי, הוריתי, ציוויתי, אמרתי, שיגרתי, הזהרתי, פתחתי, שלחתי, הפנמתי, דחיתי, שקלתי, התרעתי, מנעתי, סיכלתי, שיניתי, מחיתי, עשיתי, סגרתי, דפקתי, אישרתי, ניסיתי, מרחתי, סיבנתי, שיקרתי, פיתיתי, שיחדתי, שיסיתי, משכתי, מעכתי, פילגתי, לעגתי, קשרתי, גיששתי, השמצתי, התחשבנתי, מסרתי, פגעתי, גיניתי, גיבבתי, הפקרתי, הזנחתי, זירבבתי, כיסתחתי, כבלתי, כיביתי, כתבתי, קברתי, אותתתי,

מי ומי מי ינציל את הבית שלי? * מי יפציץ את הבית שלי? * מי ישפריץ את הבית שלי? * מי יקפיץ את הבית שלי? * מי ירביץ את הבית שלי? * מי ילחיץ את הבית שלי? * מי ימריץ את הבית שלי? * מי ינעיץ את הבית שלי? * מי ינפיץ את הבית שלי? * מי יאיץ את הבית שלי? * מי יחפיץ את הבית שלי? * מי ירעיל את הבית שלי? * מי ישכיל את הבית שלי? * מי יכפיל את הבית שלי? * מי יגעיל את הבית שלי? * מי ישפיל את הבית שלי? * מי יפעיל את הבית שלי? * מי יבדיל את הבית שלי? * מי יכיל את הבית שלי? * מי ישתיל את הבית שלי? * מי יגריל את הבית שלי? * מי ינחיל את הבית שלי? * מי יבדיל את הבית שלי? * מי יכיל את הבית שלי? * מי ישתיל את הבית שלי? *

מי הוא זה אותו **תותח**, שעמל וגם **טרח**, וקילל וגם **צרח**, רעל ואשפה **שפך**, בשמחה לאיד **גנח**, והתחיל פה **מהלך**, מסואב **ומלוכלך**, על הרבה גוויות **דרך**, ורחוק מאוד **הלך**, והוביל כאן **מהפך**, גם הזוי וגם **מופרך**, וסיפר שהוא **מוצלח**, בקמפיינים הוא **פתח**, את ההגינות **זנח**, בתקשורת הוא **צווח**, לפוליטיקה **הוצנח**, גם הפליץ וגם **נפח**, ואמר שהוא **מוכרח**, לעשות פה **ביג-סיפתח**, שירעד כל **המטווח**, יישרף גם **המטבח**, יזרק הכול **לפח**, אל תראוהו סתם 'נחנח', או עלוב **ומקופח**, כבר כתבו זאת **בתנ"ך**, במסורת **בת-יפתח**, שאפילו אם **תשכח**, חוש הצדק לא **יברח**, ואף כלב לא **ינבח**, תזכרו את שנת **תש"ח**, איך הדם הרב **נשפך**, וההיגיון **פרח**, גם הניצחון **נמרח**, ואף-פעם לא **דווח**,

בתנועה מתמדת לוקחים החלטות?! נוטלים אחריות?! יורים ובוכים?!
קודחים במוח?! דוחים סיפוקים?! יורדים לרזולוציות?! בורחים מבשורות?!
חורגים לאלוהים?! יוצאים בשאלה?! חופרים בשכל?! נחים על הזרים?!
נופלים למשכב?! חוזרים בתשובה?! זורעים בדמעה?! שוחים נגד הזרם?!
שוחים בחומר?! מחזיקים בקרנות?! שולפים מהמותן?! עושים כלים?! עולים
בגורל?! עוברים לפרסומות?! פותחים בקפה?! צופנים סוד?! לוחשים לסוסים
?! חולמים בהקיץ?! הולכים בגדולות?! חוטבים ושואבים?! דוחים סיפוקים?!
צדים ומלקטים?! פרים ורבים?! הולכים וכלים?!

פסוקו כשאלוהים נעלם, הכול קדוש (צ'ט ריימו)

בגיליון הבא (ללא מורא/ללא תורה/ללא גבורה/ללא תמורה/ללא ג..):
סיקור מרחיב-דעת / דיווח מאיר-עיניים / כיסוי מגביה-עוף / סקופ מרים-גבות
/ טור מנמך-טוס / גילוי מחמם-לב / וידוי מרומם-נפש / אשרור מזקיף-קומה /
ניסוי משפיל-מבט / תחקיר מחייה-מתים / סיפור מגלגל-עיניים / אירוע שומט-
לסתות / פרסום מכביד-עול / ניסוח מגדיש-סאה / פרוייקט מצקצק-לשון /
ראיון חושק-שיניים / ציוץ חושף-לסתות / דו-שיח פוער-פה / מהדורה מהסר..

צילומים: מרב גלבוע ואחרים

